

Sözleşmede aksi kararlaştırılmadıkça mahkeme için öngörülen yetki koşulunun icra dairesi için de geçerli olduğu kabul edilmektedir. Yetki koşulunu içeren sözleşme, 1 HMUK'nın yürürlükte olduğu dönemde düzenlenmiştir. Usul sözleşmeleri kurulmaları ve geçerlilikleri bakımından maddi hukuk hükümlerine tabi olduğundan yetkili icra dairesinin İİK'nin * maddesinin yollamasıyla sözleşmenin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan mülga HUMK hükümlerine göre belirlenmesi

gerekir. Aksinin kabulü, sözleşmenin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan yasanın tanımış olduğu seçimlik hakları ortadan kaldırarak hak kaybına yol açacağı gibi eşitlik ilkesine de aykırı olacağından kabul edilemez. Bu nedenle sözleşmeyle yetkili kılınan İzmir İcra Dairesinin yetkisini, sözleşme tarihinden sonra yürürlüğe giren * Sayılı HMK'nın *maddesine dayanarak kesin yetki kabul etmek mümkün değildir

1. Hukuk Dairesi

Esas No:2013/869 Karar No:2014/679

4. Tarihi:4.2.2014

Mahkemesi :Marmaris 1. Asliye Hukuk Hakimliği Tarihi

:22.10.2012 Numarası :2012/236-471 Yukarıda tarih ve numarası yazılı hükmün temyizden tetkiki davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü: – K A R A R – Dava, eser sözleşmesine dayalı itirazın iptali istemine ilişkin olup, davacı alacaklı (taşeron), davalı borçlu (yüklenici) 'dir. Davada, davacı alacaklı tarafında davalı borçlu hakkında Marmaris 2.İcra Müdürlüğü'nün 2011/3896 sayılı dosyası ile girişilen icra takibine vaki itirazın iptâli ile takibin devamı istenmiştir. Davalı cevabında, sözleşmenin 9. maddesinde İzmir Mahkemelerinin yetkili kılındığını, mahkeme için kararlaştırılan yetkinin icra dairesi için de geçerli olduğunu savunarak yetki ilk itirazında bulunmuş, davanın usul yönünden reddini istemiştir. Mahkemece, Marmaris icra dairesinin yetkisiz olduğu, davalı borçlunun ikametgahı İzmir olduğundan ve sözleşmeyle de İzmir Mahkemeleri yetkili kılındığından 6100 Sayılı HMK'nın 6 ve 17. maddeleri uyarınca yetkili icra dairesinin İzmir İcra Daireleri olduğu, yetkili icra dairesinde girişilmiş geçerli bir takip bulunmadığından davanın reddi gerektiği gerekçesiyle dava reddedilmiştir. Karar, davacı alacaklı vekili tarafından temyiz edilmiştir. Yanlar arasında düzenlenen 01.07.2011 tarihli sözleşmenin 9. maddesinde ihtilaf halinde İzmir Mahkemelerinin yetkili olduğu kararlaştırılmıştır. Sözleşmede aksi kararlaştırılmadıkça mahkeme için öngörülen yetki koşulunun icra dairesi için de geçerli olduğu kabul edilmektedir. Yetki koşulunu içeren sözleşme, 1086 Sayılı HMUK'nın yürürlükte olduğu dönemde düzenlenmiştir. Usul sözleşmeleri kurulmaları ve geçerlilikleri bakımından maddi hukuk hükümlerine tabi olduğundan yetkili icra dairesinin İİK'nın 50. maddesinin yollamasıyla sözleşmenin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan mülga 1086 Sayılı HUMK hükümlerine göre belirlenmesi gerekir. Aksinin kabulü, sözleşmenin yapıldığı tarihte yürürlükte bulunan yasanın tanımış olduğu seçimlik hakları ortadan kaldırarak hak kaybına yol açacağı gibi eşitlik ilkesine de aykırı olacağından kabul edilemez. Bu nedenle sözleşmeyle yetkili kılınan İzmir İcra Dairesinin yetkisini, sözleşme tarihinden sonra yürürlüğe giren 6100 Sayılı HMK'nın 17. maddesine dayanarak kesin yetki kabul etmek mümkün değildir. Davacı alacaklı, İİK'nın 50. maddesinin yollamasıyla mülga

1086 Sayılı HMUK'nın 9/1. maddesi uyarınca davalı borçlunun ikametgahı sayılan yer icra dairesinde (İzmir), 10. maddesi uyarınca sözleşmenin icra olunacağı yer icra dairesinde (Marmaris), 22. maddesi uyarınca da sözleşmeyle yetkili kılınan icra dairesinde (İzmir) icra takibi yapılabilir. Davacı alacaklının seçimlik hakkı mevcuttur. Somut olayda, sözleşmenin ifa mahalli Marmaris ilçesi olduğundan 1086 Sayılı HMUK'nın 22. maddesi gereğince Marmaris İcra Daireleri yetkili bulunmaktadır. Davacı alacaklının seçimlik hakkını Marmaris olarak kullanmasında yasaya aykırılık bulunmadığından mahkemece davalı borçlunun yetki ilk itirazının reddedilerek işin esasının incelenmesi gerekirken yetkili icra dairesinde yapılmış geçerli bir icra takibi bulunmadığından bahisle davanın reddi doğru olmamış, kararın bozulması gerekmiştir. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle kararın temyiz eden davacı alacaklı yararına BOZULMASINA, ödediği temyiz peşin harcının istek halinde temyiz eden davacıya geri verilmesine, karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 15 gün içinde karar düzeltme isteminde bulunulabileceğine 04.02.2014 gününde oybirliğiyle karar verildi.]]>